

Čís. 933.

Do usnesení, jímž byl zamítnut návrh na delegaci (§ 62 tr. ř.), jest jakýkoli opravný prostředek vyloučen.

(Rozh. ze dne 26. září 1922, N I 76/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací nevyhověl v neveřejném zasedání žádosti manželů Františka a Bertý M-ových o reasumování usnesení vrchního zemského soudu v Praze ze dne 25. července 1922, jímž žádost jmenovaných manželů za delegaci jiného soudu ku provedení trestní věci proti nim pro zločin dle § 83 tr. zák. byla zamítnuta.

Důvody:

§ 62 tr. ř. připouští stížnost pouze do usnesení, jímž sborovým soudem druhé stolice byla delegace jiného soudu nařízena; z toho následuje, že stížnost proti usnesení, jímž návrh na delegaci byl zamítnut, jest nepřípustna, a je-li nepřípustna stížnost, jest každý jiný opravný prostředek vyloučen, a nemá proto nejvyšší soud jako soud zrušovací vůbec možnosti usnesení takové zvrátiti. Odvolávání se na obdobu § 353 čís. 3 tr. ř. nehledě k tomu, že jest věcně pochybené, nemůže míti místa již z toho formálního důvodu, že rozhodovati o návrhu na obnovu dle § 357 tr. ř. přísluší tomu soudu, u něhož věc byla zavedena.

Čís. 934.

Ku zločinu podílnictví na krádeži (§ 185 tr. zák.) nevyhledává se úmyslu ziskuchtivého.

(Rozh. ze dne 28. září 1922, Kr II 862/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 25. srpna 1921, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem podílnictví na krádeži podle §§ 185, 186 a) tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Dovolávajíc se důvodů čís. 9, 10 § 281 tr. ř., zmateční stížnost vychází z právního názoru, že skutkovou podstatu zločinu podílnictví na krádeži zakládá pouze takové jednání, které pachatel podnikl ku svému zisku t. j. svému přímému nebo nepřímému prospěchu. Názor ten je právně pochybeným. Odpovídat pojmu ukrývání ve smyslu § 185 tr. zák. činnost, která směřuje k tomu a je s to, by oprávněné osobě znemožnila nebo stížila opětné nabytí předmětu, jehož pozbyla, a kterou má a může předchozím pachateli trestného činu býti umožněna, usnadněna držba věci ukradené nebo zpronevěřené nebo její užívání. Stačí tudíž ke skutkové podstatě zločinu podílnictví na krádeži nebo zpronevěře po stránce subjektivní pachatelovo vědomí, že věc, kterou ukrývá, pochází z krádeže nebo ze